

॥ पत्रं १०९ ॥

अदितिः । संभावनीयानुभावास्याकृतिः ।

अदितिः । वत्स । अप्रतिरथो भव ।

शकुन्तला । दारसहिता वां पादवन्दनं करोमि ।

॥ पत्रं ११० ॥

अदितिः । ज्ञाते । भर्तुरभिमता भव । अवश्यं दीर्घायुर्वत्स उभयकुलनन्दनो भवतु । उपविशत ।

॥ पत्रं १११ ॥

शकुन्तला । दिष्ट्या । अकारपाप्रत्यादेशी नार्यपुत्रः । न खलु सत्यमात्मानं स्मरामि । अथवा । प्रा
प्तो मया स हि शापो विरहशून्यदृढयया न विदितः । यतः सखीभ्यां संदिष्टास्मि । भर्तुरंगुलीयकं दर्शयि
तव्यमिति ।

॥ पत्रं ११२ ॥

अदितिः । भगवन् । अस्या दुहितृमनोरथसंपन्नेः कपवोऽपि तावच्छ्रुतविस्तारः क्रियतां । दुहितृव
त्सला मेनकेहैवोपचरन्ती तिष्ठति ।

शकुन्तला । मनोरथः खलु भपितो भगवत्या ।

॥ इति प्राकृतभाषाव्याख्या समाप्ता ॥

